

ulovlig Omgang med Hittegods varierer aabenbart i høj Grad efter Beskaffenheden af det, der findes (en 10 Øre eller en stor Pakke Værdipapirer), og Straffen kan i Overensstemmelse hermed variere fra 2 Kroners Bøde til 2 Aars Forbedringshusarbejde (Straffelovens § 247). Lignende Bemærkninger gælde om ubeediget falsk Forklaring for Retten (Straffelovens § 146), uagtsomt Manddrab (Straffelovens § 198) og mange andre Forbrydelser. Blev man nu staaende ved den oven angivne Sondring, vilde alle saadanne Forbrydelser, for hvilke Straffen i og for sig kan naa op til Strafarbejde, komme ind for Landsretten, selv om de in concreto vare ubetydelige. Spørgsmaalet bliver derfor, om der ikke kan findes en Udvej til at befri Landsretten for en Del af disse Sager, uden dog derfor at udsætte nogen berettiget Interesse for Fare. Det tidligere Forslag søgte at løse dette Spørgsmaal ved at se hen til, hvad Straffen in concreto kunde antages at blive; men denne Løsning har Kommissionen opgivet i Erkendelse af, at det Skøn, det herefter blev nødvendigt at udøve paa Sagens første Stadier, ofte vilde blive saa vanskeligt, at den hele Kompetenceinddeling, derved kom til at hvile paa et usikkert Grundlag. Det maatte befrygtes, enten at Paatalemyndigheden ex tuto bragte altfor mange Sager frem for Landsretten, eller at Underretten, efter at Sagen var behandlet og optaget, ofte vilde se sig nødt til at afvise den. Da nu de her omhandlede Forbrydelser i hvert Fald ikke høre til de groveste, og da Behandlingen for Kollegialret (foruden selvfølgelig at byde Staten større Garanti for, at de virkelig skyldige og paa den anden Side kun disse blive straffede) særlig tilsigter at give Sigtedes en større Garanti mod urigtig Domfældelse, end Underretten byder, maa Statens Interesse i, at det besværligere Landsretsapparat ikke sættes i Bevægelse for smaa eller klare Sager, kunne forsones med Sigtedes Interesse i ikke at gaa glip af den nævnte Garanti, ved at de her omhandlede Sager *henlægges til Underretten med Ret for Sigtede til at forlange Landsretsbehandling*, om han ønsker det. Er Sigtede paa det rene med sin Strafskyld, vil han ogsaa have den Grund til at foretrække Underretsbehandling, at denne maa ventes at blive hurtigere end Landsretsbehandlingen. — Det er denne Tanke, der er nærmere udført i § 5 b.

Men endnu en Modifikation i den principale Sondring efter Strafferammens

Forelagte Lovforslag m. m.

Strængthed maa gøres. Om de hyppigst forekommende Forbrydelser, Forbrydelser mod Ejendomsretten, gælder det nemlig, at Strafferammen, selv for første Gang begaaet Forbrydelse, ligger saa højt som Vand og Brød, alternativt med Strafarbejde (saaledes Tyveri § 228, Hæleri § 238, Bedrageri § 251). Skønt nu disse Forbrydelser baade efter Straffelovens og den almindelige Opfattelse anses som grove og vanærende, gælder det paa den anden Side om mangfoldige herhen hørende Tilfælde, at Konstateringen af den paagældendes Skyld og Fastsættelsen af hans Straf er en saa klar og ligefrem Ting, at der ikke vil være nogen Grund til at spille Tid og Kraft ved ubetinget at beleme Landsretten med saadant rent rutinemæssigt Arbejde, og dette gælder i Virkeligheden i mindst lige saa høj Grad i kurante Recidivist-Tilfælde med egen Tilstaaelse, selv om det her kan dreje sig om Strafarbejde, som i Tilfælde af første Gang begaaet Forbrydelse, hvor Straffen kun er Vand og Brød. Endelig er der, henset til mangfoldige Indbruds- og andre saakaldte „grove“ Tyveriers lidet komplicerede Beskaffenhed, ikke fundet tilstrækkelig Grund til principielt at udelukke saadanne fra Behandling ved Underretten, naar der baade foreligger udtrykkelig Tilstaaelse og Sigtedes eget Ønske om Underretsbehandling. Paa disse Betragtninger er § 5 c bygget.

A. Ifølge § 5 ville saaledes Sager, hvori der nedlægges Paastand om Straf i Henhold til følgende af Straffelovens Paragrafer, blive *ubetingede Underretssager* (af de uden for Straffeloven liggende strafbare Handlinger ville selvfølgelig de allerfleste blive Underretssager):

98, 2det Stk., jfr. 99 og 100 (Hindring af Embedshandlinger o. lign. uden Vold); 101 (Overfald paa Embedsmænd etc.); 103, 2det Stk., 1ste Pkt., 2det Led, 104, 1ste Stk. (Deltagelse i Opløb); 105, 106 (Borttagelse af Øvrighedsbekendtgørelser eller Embedssegel); 107 (ubeføjet Tilegnelse af Embedsmyndighed); 108, 2det Stk., 1ste Led, 110, 111, 2det Stk. (Hjælp til Undvigelse, Udslettelse af en Forbrydelses Spor etc.); 113, 2det Stk., 115, 1ste Stk. (forskellige Valgforseelser); 119 (Forsøg paa Bestikkelse); 129, 130, 3die Stk. (forskellige mindre straffeprocessuelle Forseelser); 144 (forskellige mindre Forbrydelser af konstituerede Embedsmænd); 147, 1ste Stk., 148, 149, 2det Stk., 154, 155 (Mened under visse formildende Omstændigheder, Afgivelse af urigtige Erklæringer); 156, 157, 2det Stk., 158 (forskellige Forbrydelser vedrørende Religionen); 159, 160, 3die Pkt., 163, 165, 178, 179,